

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה אפרת רחלי מאירי

תובעת נטלי שוסטר

נגד

נתבעת פוקס - ויזל בע"מ

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
1. מונחת לפניי תביעה על סך של 16,000 ₪ שעילתה פיצוי ללא הוכחת נזק בגין משלוח "דבר פרסומת" בדמות דואר אלקטרוני שנשלחה לתיבת המייל של התובעת. זאת, בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: חוק התקשורת).
- העובדות הצריכות לעניין:**
2. התובעת היא לקוחה של הנתבעת וחברת מועדון בה. הנתבעת הינה חברה ציבורית, העוסקת בעיצוב ובייצור ושיווק ביגוד ואביזרי אופנה (פוקס-ויזל בע"מ) וכן מפעילה אתר ממנו נשלחו דברי הפרסומת לתובעת.
- התובעת קיבלה דברי פרסומת באמצעות הדואר האלקטרוני מהנתבעת ושלחה שתי הודעות סירוב. לאחר הפעם הראשונה ששלחה הודעת סירוב באמצעות מייל, לא התקבלה כל הודעת שגיאה או הודעה על אי קבלת הודעת הסירוב. חרף זאת, המשיכה התובעת לקבל דברי דואר נוספים. לאחר כשלושה שבועות, שלחה התובעת פעם נוספת הודעת סירוב לקבלת דברי פרסומת והפעם באמצעות מכתב התראה שנכתב על ידי בא כוחה וזאת על מנת שיסירו אותה מקבלת דברי פרסומת, אך המשיכה לקבל דברי פרסומת גם לאחר קבלת מכתב ההתראה אצל הנתבעת. סך הכל קיבלה 16 דברי פרסומת לאחר הודעת הסירוב הראשונה מצידה, כאשר 4 דברי פרסומת התקבלו לאחר קבלת מכתב.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

טענות הצדדים:

- 1
- 2 3. לטענת התובעת, היא שלחה פעמיים הודעת הסרה, אך לא נענתה. שיגור דברי פרסומת לאחר
- 3 הודעת סירוב שניתנה כדין, מנוגדת לסעיף 30א(י)(5) לחוק התקשורת. צירוף קישורית הסרה
- 4 במייל או לחצן הסרה אינה הדרך שקבע המחוקק ליתן הודעת סירוב. מה גם, שלחיצה על
- 5 קישורית גורמת להתרעה עקב חשש מחדירת וירוסים. כמו כן, סעיף 30א(ה) קובע כללים
- 6 צורניים של "דבר הפרסום". הנתבעות לא עמדו בכך. שכן, לא נכתב שמו של המפרסם,
- 7 כתובתו ודרכי יצירת הקשר עימו.
- 8
- 9 4. הנתבעת מנגד, מבקשת לדחות את התביעה. לטענתה, התובעת היא חברת מועדון והסכימה
- 10 לקבל דברי דואר הקשורים לחברותה במועדון. משכך, מלכתחילה זו אחריותה לבצע את
- 11 ההסרה. התובעת בחרה שלא להסיר את עצמה בדרך המקובלת. התעקשות התובעת לבקש
- 12 "הסרה" דווקא באמצעות דוא"ל חוזר, חרף שלל אפשרויות אחרות, "איננה יד המקרה אלא
- 13 ניסיון מוכוון". ההודעה הראשונה לא נתקבלה אצל הנתבעת משלא נשלחה לכתובתה של
- 14 הנתבעת. זאת, למרות דרך ההסרה המפורשת והפשוטה בהודעות מצד הנתבעת.
- 15
- 16 היא הדגישה כי נכתב בכל הודעה שלא להשיב לאותו המייל. התובעת יכולה הייתה אף ללחוץ
- 17 על הקישור להסרה מרשימת התפוצה. שכן, ניתן לבצע הסרה גם באמצעות לחצן ה"הסרה"
- 18 ואין חובה דווקא לשלוח הודעה חוזרת. כן יכולה הייתה התובעת ליצור קשר עם שירות
- 19 לקוחות. ברם, התובעת לא עשתה כן אלא שלחה דוא"ל לתיבה שנמסר לה במפורש שלא ניתן
- 20 להשיב או לשלוח אליה דוא"ל ומשכך, הודעה זו לא התקבלה אצל הנתבעת. לחיצה על קישור
- 21 ברור להסרה מרשימת התפוצה היא אף פעולה פשוטה יותר משליחת מכתב ההתראה, כפי
- 22 שעשתה התובעת בהמשך. החשש לחיצה על קישורית שמא תוביל להידבקות בוורוס
- 23 רלוונטי הוא מקום בו לא הייתה כל התקשרות קודמת בין הנמען לבין השולח. ואולם, מקום
- 24 שבו דברי הפרסומת נשלחו מגורם מוכר, הרי שהחשש להידבקות בוורוס עקב לחיצה על
- 25 קישורית ההסרה הוא מופחת (ומפנה לת"ק 16-07-605 אוהד צוויק נ' לאומי קארד בע"מ
- 26 (12.10.2016). להלן: לאומי קארד", ות"ק 14-09-44069 זילברג נ' קנייה טובה באינטרנט
- 27 בע"מ (11.3.2015). להלן: "קנייה טובה באינטרנט"). התובעת בחרה במכוון להכביד על עצמה
- 28 ללא הסבר המניח את הדעת. החוק לא נועד לטמינת מלכודת למפרסם וניסיון להכשילו. תובע
- 29 הפועל באופן זה אינו מצביע על תכלית הרתעתית.
- 30
- 31 אשר להודעת הסירוב השנייה, אין חולק כי זו נתקבלה במשרדיה ביום 5.9.2016 הגם שלטענת
- 32 בא כוחה של התובעת נשלח ביום 31.8.2016, ובקשתה של התובעת טופלה תוך 3 ימים בלבד.
- 33 החל מיום זה, 8.9.2016, לא נשלח לתובעת דיוור פרסומי והיא גם לא טוענת אחרת. עוד

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 ציינה, כי בכל הודעה ששלחה צוין כי עסקינן בפרסומת וכן הופיעו שמו של המפרסם, כתובתו
2 ודרכי יצירת קשר עמו, כנדרש בחוק.
3
4 הנתבעת פעלה לאיסוף הסכמת לקוחותיה מראש לשם משלוח חומר שיווקי וגם טיפלה
5 במכתב שנשלח אליה. בתאגיד בסדר גודל שכזה, הודעות הסרה הנשלחות על ידי שימוש
6 בקישור שנכלל בכל הודעה מטופלות באופן אוטומטי, בעוד שמכתב ההתראה מצריך זמן
7 סביר עד שהוא מטופל על ידי גורם אנושי (ומפנה לעניין **לאומי קארד**). כמו כן, משניתנו פרטי
8 ההתקשרות בהודעת המייל לרבות כתובת מייל אחר או קישור המוביל לכתובת זו לשם
9 הסרה, הרי שהנתבעת מילאה את הוראת המחוקק ואין בכך משום הפרת חובת הנתבעת
10 בזאת שלא אפשרה מתן הודעת סירוב באמצעות מייל חוזר לאותה כתובת (מפנה לרת"ק
11 49131-01-16 **יורי קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ** (5.5.2016)). להלן: "כרטיסי
12 אשראי לישראל". התעקשות התובעת לשלוח הודעת הסרה באמצעות "השב" דווקא אל
13 כתובת הדוא"ל ממנה נשלחו דברי הפרסומת, חרף ההודעה שלא להשיב למייל זה, אינה
14 מובנת ונעדרת עיגון בחוק (שם).
15
16 5. בכתב תשובתה, הטעימה התובעת בדבר הקושי ללחוץ על לחצן הסרה והפנתה להלכת חזני
17 (רע"א 1954/14 **חזני נ' הנגבי**) שם נאמר מפי כב' השופט פוגלמן כי לחיצה עלולה להפיץ וירוס
18 שיזיק למחשב, והפנתה לפסקי דין נוספים בעניין (ובכלל זה ע"א 58406-01-17 **טואיטו נ'**
19 **תיאטרון הצפון** (30.3.2017)), ולעניין זה אין נפקות לעובדת התובעת חברת מועדון. לחיצה על
20 מקש ההסרה בגוף ההודעה אינה מבין דרכי ההסרה הספציפיים שנמנו בסעיף 30א (ד) לחוק
21 התקשורת להסרת הודעות אלקטרוניות ואין בה לחייב את הנמען. הנתבעת לא מפרסמת
22 באתר הבית שלה, בתקנון או בתנאי השימוש ולא בהודעות הנשלחות מטעמה כתובת דואר
23 אלקטרונית למתן הודעת סירוב. נוסף לכך היא לא מאפשרת להודיע על סירוב כהודעה חוזרת
24 או בדרך שנתקבלה ההודעה כמצוות המחוקק בסעיף 30א (ד).
25

דיון והכרעה:

- 26
27 6. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על צורפותיהם ושמעתי את הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי
28 דין התביעה להתקבל בחלקה.
29

30 **דרך הסרת הנמען**

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

1 מטרת סעיף 30א (י) (3) לחוק התקשרות היא לעקור תופעה של שיגור מסרונים ללא הסכמת
2 הנמענים שאינה אלא בגדר הטרדה, וזו מכונה "דואר זבל" או "ספאם". הספאם מהווה מטריד
3 ציבורי והמחוקק ביקש למגר את התופעה באמצעות הטלת אחריות מלאה על מפרסם בדמות
4 פיצוי לדוגמה שאיננו דורש הוכחת נזק. הכלל שאימץ המחוקק הוא אפוא מודל opt in ולא
5 opt out. אמור מעתה; חל איסור על משלוח דבר פרסומת בשיווק ישיר אלא אם כן נתקבלה
6 מראש הסכמת הנמען. זאת, למעט במצב בו חלה התקשרות קודמת בין המפרסם לצרכן, או
7 אז האחריות מועברת לצרכן לבקש להסיר עצמו מרשימת התפוצה (וראו לעניין זה דברי
8 ההסבר להצעת חוק התקשרות (בזק ושדורים) (תיקון מס' 40), התשס"ח-2008 ס"ח 518;
9 רע"א 3545/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014); רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי
10 (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.2014)).

11
12 גם במקום בו ניתנה הסכמה של נמען לקבלת דברי פרסומת מלכתחילה, סעיף 30א(ד) לחוק
13 התקשרות קובע כי רשאי הנמען המקבל את הדואר לבטל בכל עת את הסכמתו בדרך בה שוגר
14 דבר הפרסומת או בכתב, לפי בחירתו.

15
16 8. מכל מקום, מצב בו משלוח דבר פרסומת בנסיבות בהן מלכתחילה לא ניתנה כל הסכמה
17 למשלוח דבר הפרסומת, הן נסיבות המגלמות הפרה בוטה יותר של החוק. על אף שהחוק
18 חוקק מתוך מטרה להגן על הצרכנים, ביישומו של החוק יש להגן אף על אותם גופים
19 מפרסמים מפני ניצול לרעה של החוק על ידי הצרכנים בשל הפוטנציאל לזכות בפיצוי גבוה
20 (ראו והשוו: רת"ק 49131-01-16 יורי קושורובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ
21 ((5.5.2016)).

22
23 9. אין מחלוקת בין הצדדים בדבר משלוח הודעות דואר אלקטרוני לתיבת הדואר של התובעת
24 וכי מדובר ב"דברי פרסומת", כהגדרתם בחוק. כן, אין מחלוקת בדבר רכיב הסכמה (עמ' 15,
25 ש' 22-23) וכי בהתאם התובעת נהנתה במשך שנים מהטבות ומבצעים שמקנה מועדון
26 הלקוחות בהתאם לבקשתה המפורשת שניתנה באמצעות חתימתה על גבי טופס ההצטרפות.
27 המחלוקת נסובה סביב דרך ההסרה של הנמען. היינו, אופן בקשת ההסרה של התובעת את
28 עצמה מרשימת התפוצה: האם הסירה את עצמה מתוך כוונה להיות מוסרת או מתוך ידיעה
29 כי תמשיך לקבל הודעות, דבר שיכול להצביע על תום ליבה, כך שגם לו יצויר כי הנתבעות לא
30 פעלו כדין מבחינת אופן מתן האפשרות להסרה – להבדיל מעצם מתן האפשרות להסרה – יש
31 לשלול, הלכה למעשה, מהתובעת זכאות לפיצויים (ראו והשוו: תא"מ 17-09-51846 אגאי נ'
32 המשביר לצרכן (25.5.2018)). להלן: עניין "המשביר לצרכן".

33

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

10. סעיף 30(ה)(ג) לחוק התקשורת דורש מהמפרסם אך הצגת כתובת תקפה לצורך מתן הודעת סירוב. לא נדרש כי הודעת הסירוב תתאפשר רק באמצעות מייל חוזר לאותה כתובת שנשלח ממנה דבר הפרסומת. על כן, לא מן הנמנע כי הנתבעות קיימו חובתן בהתאם לדין מקום בו ציינו בדברי הפרסומת קישור המוביל אל כתובת הדוא"ל אליה ניתן לשלוח הודעת סירוב. רוצה לומר, כי גם לו התובעת ביקשה באמצעות המייל להסירה מרשימת התפוצה ובקשתה לא נענתה, אין בזאת הפרה לפי חוק התקשורת. כל שכן, כאשר יכולה הייתה לדעת כי הנמען המסורב לא יקבל את המייל. אכן, הברירה היא בידי הצרכן לבחור כיצד לשלוח הודעת סירוב – בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת (ראו סעיף 30א3 (ד) לחוק התקשורת). הדרך שבה שוגר דבר הפרסומת היא באמצעות שליחת מייל ואין חיוב באמצעות אותה כתובת מייל. זאת, להבדיל משליחת מסרון שהדרך בה שוגר דבר הפרסומת היא מסרון ועל כן הבקשה להסרה תהא באמצעות הודעת מסר קצר בחזרה ולא באמצעות לחיצה על קישורית שתוביל להסרה באמצעות מייל, משלא מדובר באותו אופן (ראו והשוו: עניין **כרטיסי אשראי** דלעיל; עניין **המשביר לצרכן** דלעיל).
- מכל מקום, גם אם סברה התובעת כי יש לשלוח את הודעת הסירוב באמצעות "השב" למייל ממנו נשלחה ההודעה, מקום בו מצוין לה ברחל ביתך הקטנה דרך אחרת, אפילו סברה שזו לא דרך המלך, אל לו לתובע להיות "מעוול ברשות התורה" ולנצל באופן דווקני מילולי את הוראות החוק כפי שהוא מבין אותן בידיעה שהמפר לכאורה כן אפשר דרך אחרת העונה על אותה תכלית והיא להסיר את התובע מרשימת התפוצה. כל שכן, כאשר מצוין לתובעת מפורשות "אין להשיב למייל זה". ודוק; גם לו יישלחו באותו האופן מספר הודעות סירוב הרי שלא באמת ניתנה לנתבע הזדמנות לתקן את הפרתו מקום בו אינו יודע כי הוא נמצא בשלב של הפרה הואיל ואותה דרישה לא נשלחה באופן שצוין בהודעה באופן מפורש (לחיצה על אותו הקישור או הפנייה לכתובת המייל האחרת של הנתבע). על כן, היא גם לא נתקבלה אצל הנתבעת (ראו והשוו לעניין **כרטיסי אשראי לישראל**; עניין **המשביר לצרכן** דלעיל). ודוק; הפסיקה אינה תמימת דעים בסוגיה זו.
11. יצוין בהקשר זה, כי ההפניה לאמור בעניין **חזני** יפה היא, אולם היא לא נקבעה כהלכה ואף לא כאוביטר שניתן להביאו באנלוגיה לעניינו, אלא כחלק מהבעיות שהספאם המשוגר באמצעות דואר אלקטרוני בכללו יכול להביא איתו, כמתואר שם בפרק המבוא. מה גם, שאין מדובר בהודעה ממקור לא מזוהה עת התובעת כבר קיבלה הודעות מאותו בית עסק – ומכאן גם השוני מעניין האמור **בחזני**. שכן, בעניין **חזני** דובר היה בקבלת דברי פרסומת ממי שלא הייתה הסכמה לבין מצב שהחובה לבצע הסרה עוברת אל התובעת משהייתה כבר הסכמה, ואז שמורה לה הדרך כיצד לבקש הסרה – בכתב או בדרך ששוגר דבר הפרסומת, אולם קיים קושי לטעון כי הקישורית במייל המפנה למייל איננה מהווה הסרה (ולעניין זה ראו גם עניין

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 לאומי קארד דלעיל; ת"ק 16-11-43607 גליק נ' פוקס – ויזל בע"מ (4.11.2017). להלן: עניין
2 גליק; ת"ק 14-09-44069 זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ (11.3.2015).
3
4 אכן, ככלל, אין בדבר להסיר את החבות אלא יכול וישפיע על הפחתת פיצוי, אולם זה בנוגע
5 למשלוח דבר פרסומת ראשוני ממקור לא מזוהה כאשר הנטל הוא על המפרסם להבדיל
6 ממקום בו הנטל כאמור עובר לתובע בעניין זה, ודומה כי אותו "ספק" לטובתו כבר אינו עומד
7 לו. במקרה הנדון, מצוין מפורשות "להסרה מרשימה לחצו כאן" שהוא הקישור לכתובת
8 תקפה ברשת האינטרנט אצל הנתבעות, דבר שלא נסתר.
9
10 יושם-אל-לב, כי אופן ההסרה – "להסרה מהרשימה לחצו כאן" – מחבר למערכת דיוור
11 אלקטרוני בדרך של הפצה ממוחשבת.
12
13 12. מסכימה אני לגישת הנתבעת כי משניתנו פרטי ההתקשרות בהודעת המייל לרבות כתובת
14 מייל אחר או קישור המוביל לכתובת זו לשם הסרה, הרי שהנתבעת מילאה את הוראת
15 המחוקק ואין בכך משום הפרת חובת הנתבעת בזאת שלא אפשרה מתן הודעת סירוב
16 באמצעות מייל חוזר לאותה כתובת (וראו בעניין זה עניין כרטיסי אשראי לישראל בע"מ
17 דלעיל).
18
19 13. אכן, יש מקום להגן על הצרכן, אולם גם על הצרכן גלגות אחריות צרכנית. הלכה היא, כי
20 עקרון תום הלב גובר בנסיבות מסוימות אף על דרישות קוגנטיות לרבות דרישת הכתב (ראו
21 ע"א 986/93 יעקב קלמר נ' מאיר גיא, פ"ד נ (1) 185). אפילו תמצוי לומר כי הנתבעת הפרה
22 הוראות החוק, הרי שבנסיבות מסוימות יש בתום הלב כדי להשליך על גובה הפיצוי לרבות
23 פיצוי אפסי. התובעת אשר חברה בקהילת הנתבעות יכולה הייתה למצער להקטין את
24 "הנזק", מקום בו נניח לטובתה כי הנתבעת הפרה את הוראות החוק, ולא להשתמש בדין
25 כקרדום לחפור בו, אפילו והדין היה עומד לצידה והיא אינה חייבת לעשות כן (ראו עניין
26 המשביר לצרכן דלעיל; תא"מ 15-12-67074 אלעד שלמה נ' שופרסל בע"מ (13.4.2017); ראו
27 והשוו מהעבר האחר ת"ק 16-09-31746 צפורה כהן נ' חברת "הוט" (17.8.2017)).
28
29 14. יודגש שוב, כי הדין הוא שונה מבחינה נורמטיבית עת קיים רכיב ההסכמה ובזאת הדרך
30 מנותבת לחריג המתיר שיגור דברי פרסומת בהתאם לסעיף 30א (ג) לחוק. בין אם קיימת
31 הסכמה מפורשת, ובין אם לא קיימת הסכמה מפורשת כאשר יש שיח מקדים בין עוסק לצרכן
32 (סעיף 30א (ד) לחוק). ההסכמה יוצרת חזקה הפוכה. לא מוטל על נמען נטל להסיר את עצמו
33 מרשימת התפוצה אם צורף אליה שלא בהסכמתו וללא ידיעתו וללא כל שיח מוקדם עם בית

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

1 העסק. שונה הדבר מקום בו הנמען הצטרף בהסכמתו והודע לו בטופס ההצטרפות בכתב עליו
2 חתם שזו מתכונת הקשר העסקי (עניין גליק דלעיל). דומה כי גם לא ניתן לקבוע בהקשר זה
3 כי משלוח ההודעות נעשה "ביודעין" עת הנתבעת לא קיבלה הודעת סירוב.
4 .15

ההודעות שנשלחו לתובעת לאחר הודעת הסירוב השנייה בדמות מכתב ההתראה

6 16. ניתן לחלוק על מבחן הסבירות אימתי תאגיד על עובדיו נדרש להשיב להודעות המבקשות
7 להסיר נמען מרשימת התפוצה. המחוקק לא התמודד עם כך. נתתי דעתי לפסיקות שצירפה
8 הנתבעת בסוגיה זו, אולם במשך 3 ימים לשלוח 4 הודעות נוספות לאחר שנתקבלה הודעת
9 סירוב, אינה סבירה גם לו הייתה הסכמה.
10
11 משכך, מצאתי לנכון כן לחייב בגין שליחת 3 הודעות שנשלחו מתוך אותם 4 לאחר הודעת
12 הסירוב השנייה (ההודעה נתקבלה ביום 5.9.16, נשלחו הודעות בתאריכים: 6.9 ושלוש
13 הודעות בתאריך 8.9), משלא שוכנעתי כי גורם אנושי לא יכול היה למצער לבחון את הבקשה
14 יום למחרת קבלתה ולכל הפחות להורות על עצירת שיגור דברי הפרסומת עד שיתברר העניין
15 לגופו.

גובה הפיצוי

18 17. סעיף 30א (י) לחוק התקשורת מתווה את מתחם הפיצוי שרשאי בית המשפט להטיל במקרה
19 של הפרת סעיף (ב) על ידי מפרסם עת שיגר דבר פרסומת. כך, רשאי בית המשפט לפסוק בשל
20 הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל
21 דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה.
22

23 ייאמר כבר עתה, כי הרף העליון של סכום הפיצוי הוא 1000 ₪. רוצה לומר, כי זהו הגבול
24 העליון שרשאי בית המשפט להטיל עקב הפרת ס"ק (ב). עם זאת, בבואו לקבוע את גובה
25 הפיצויים לדוגמה במסגרת מתחם הפיצוי (עד 1000 ₪), יתחשב בית המשפט, בין השאר,
26 בשיקולים כדלקמן: אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו
27 והיקף ההפרה.

28 מצד אחד, יש לקחת בחשבון שתובע לא יעתור לבית המשפט להגשת תובענה לפיצוי בגין
29 קבלת דבר פרסומת משום שהנזק האישי שנגרם לו נמוך מהעלות הכרוכה בניהול התביעה.
30 על כן, אין להידרש לשיעור הנזק שנגרם לתובע בגין ההפרה שיכול ויהא זניח ועל כן נקבע
31 סכום לא מבוטל בגין כל הפרה (וראו חזני דלעיל). בעניין גרסברג נפסק כי בבואם לפסוק
32 פיצוי לדוגמה, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק נקודת מוצא ממנה ניתן

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 להפחית במקרים המתאימים. מהעבר האחר, בפסק דין חזני הודגש עניין "האיזונים
2 ובלמים" הגלומים בקביעת שיעור הפיצוי, כך שהפיצוי נועד להכווין התנהגות באופן שפרסום
3 המפרסם ביחס לעתיד יהיה בלתי כדאי בשבילו מחד, ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש
4 לצורך השגת המטרות הגלומות בשיקולים המנויים בחוק, מאידך. שמע מינה, כי המבחן הוא
5 אפוא האם במקרה הספציפי תושג הרתעה יעילה. לאמור; השיקול הוא לא כמה זכאי התובע
6 לפיצוי בעבור כל הודעה אלא האם הפיצוי משיג את נקודת ההרתעה.
- 7 במאמר מוסגר יצוין, כי אף בעניין גלסברג, לא נפסק כלל גורף בנוגע לאותו סכום שיש לפסוק
8 אלא נקבע שהסכום המקסימלי שנקבע בחוק אינו מחייב את בית המשפט להעניקו בכל
9 מקרה, ופסיקת גובה הפיצוי נתונה לשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט המברר (ראו רע"א
10 1330/16 שטראוסר נ' שבת (12.8.2016)).
- 11 ודוק; אפילו תמצי לומר כי לא הייתה הסכמה והייתה נדרשת כזו, עדיין הטלת פיצויים
12 לדוגמה אינה חובה – "אין הכרח שלכל דבר פרסומת יהיה תג מחיר על שליחתו. בהתאם
13 לחוק התקשורת, החיוב בפיצויים לדוגמה נתון לשיקול דעת בית המשפט. שיקול דעת זה
14 מונחה על ידי תכלית הפיצויים לדוגמה" (עניין גליק, פסקה 22, וראו גם פסקאות 23-24, עמ'
15 6).
- 16 איני סבורה כי הטלת פיצויים לדוגמה בגין שליחת 4 הודעות לאחר מתן הודעת הסירוב
17 השנייה, כאשר יש לבחון זמן סביר עד החשיפה למכתב, יש בזאת כדי להרתיע בהתאם
18 לתכלית החוק עת הנתבעת בפועל טרם נחשפה לסירוב.
19
- 20 18. לאחר ששקלתי את השיקולים הצריכים לעניין בהתאם למתווה שהוצג, ובחנתי את ההודעות,
21 מצאתי לנכון לחייב את הנתבעת בסך של 600 ₪ להודעה הראשונה מיום 8.9, 800 ₪ עבור
22 ההודעה השנייה מיום 8.9 ו-900 ₪ עבור ההודעה השלישית מיום 8.9, מתוך הארבע לאחר
23 הודעת הסירוב השנייה (סך הכל 2300 ₪) וכן שכ"ט עו"ד והוצאות משפט על סך של 1100 ₪.
24 סך הכל תשלם הנתבעת לתובעת סך של 3400 ₪ שישולמו תוך 30 יום מהיום.
25
- 26 המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.
27
28
29
30
31
32

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-03-2100 שוסטר נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

1
2
3
4

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ח, 27 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

5
6
7
8

